

Проць Тетяна Андріївна

*аспірант Львівського регіонального інституту державного правління
Національної академії державного управління при Президентові України*

ORCID: 0000-0002-6771-1881

e-mail: tap_lridu@i.ua

ДЕРЖАВНЕ СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ: ПРОБЛЕМА УЗГОДЖЕНОСТІ ДЕРЖАВНИХ ПОЛІТИК

Обґрунтовано необхідність ефективного державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури як важливого фактора формування і розвитку фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я суспільства та його членів. Проаналізовано систему взаємовідносин між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури шляхом поліпшення її організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, наукового, медичного, інформаційного забезпечення. Узагальнено концептуальні засади структурно-функціональної моделі узгодження державних політик щодо сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури.

Ключові слова: державна політика; державне сприяння; регіональний розвиток; розвиток освіти; сфера фізичної культури; узгодженість діяльності суб'єктів публічної влади.

Постановка проблеми. Результативність державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури є важливим чинником: формування усвідомлення і здатності кожного пересічного індивіда підтримувати належний рівень фізичної підготовки для забезпечення повноцінної суспільної, зокрема і професійної, діяльності; зростання соціально-економічного рівня українського суспільства, подолання демографічної кризи, формування традицій і мотивації щодо фізичного виховання і масового спорту як важливого фактору фізичного та соціального благополуччя, поліпшення стану здоров'я, ведення здорового способу життя і збільшення його тривалості. Для забезпечення належної результативності державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури необхідні: “синергії зусиль органів влади, бізнесу та громадянського суспільства”; узгодженість установок і дій – стратегічних (мета, цілі, вектори руху, завдання, дорожня карта, пріоритети й індикатори) і тактичних (план дій, реалізація заходів, застосування відповідних механізмів, технологій, методів та інструментів управління) [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти державного управління у сфері фізичної культури та спорту в Україні висвітлені у працях Б. Авер'янова, О. Андрійка, В. Базенка, Є. Бородіна, В. Гузаря, М. Дутчака,

В. Жукова, І. Залюбовської, Н. Калашник, В. Куделко, О. Кузьменка, С. Ліщука, Ю. Мічуди, М. Олійника, М. Студенікіної, зокрема питання управління розвитком освіти у сфері фізичної культури досліджувались такими вченими, як: В. Андрущенко, Т. Бойченко, С. Вавренюк, В. Горащук, І. Гасюк, О. Дубогай, М. Дутчак, О. Мозолев, Л. Сущенко, О. Шиян. Однак аналіз узгодженості державних політик щодо забезпечення ефективних механізмів розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні в умовах децентралізації влади в Україні не здійснювався в сучасних наукових дослідженнях.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури доцільно зосередити на запровадженні системного підходу не лише до виконання завдань, але й запровадження “європейської моделі як основи реформування та побудови взаємовідносин між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості, підвищення рівня публічності та прозорості діяльності, автономності спортивних федерацій”, “поліпшення організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, наукового, медичного, інформаційного забезпечення” для формування та функціонування ефективного механізму реалізації провідної ролі фізичної культури та спорту “як важливого фактора здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу” [2].

Теоретичні узагальнення щодо узгодженості державних політик у сфері освіти та фізичної культури і спорту доцільно застосовувати як методологічну основу для визначення шляхів, напрямів і ефективних механізмів розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні для забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в Україні в умовах децентралізації влади.

Виклад основного матеріалу. Поняття “освіта у сфері фізичної культури” доцільно конкретизувати в аспектах змісту та форми (“Ознаки, які включаються в поняття, становлять його зміст. Предмети, що їм притаманні ознаки, відображені в змісті поняття, утворюють його обсяг”) у категоріальній площині “фізична культура – фізичне виховання – фізична підготовка – суб’єкти сфери фізичної культури і спорту – заклади фізичної культури і спорту – громадяни – громадські об’єднання (інститути громадянського суспільства) фізкультурно-спортивної спрямованості” [3].

Законом України “Про фізичну культуру і спорт” фізична культура визначена як діяльність суб’єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на забезпечення рухової активності людей з метою їх гармонійного, передусім

фізичного, розвитку та ведення здорового способу життя через фізичне виховання різних груп населення, масовий спорт, фізкультурно-спортивну реабілітацію [4]. Однак у цьому законі дефініції поняття “фізичне виховання різних груп населення” як “напряму фізичної культури, пов’язаному з процесом виховання особи, набуттям нею відповідних знань та умінь з використання рухової активності для всебічного розвитку, оздоровлення та забезпечення готовності до професійної діяльності та активної участі в суспільному житті”, властива певна неточність, а саме: замість розкриття змісту “різних груп населення” акцентується: 1) на “процесі виховання особи”; 2) через “набуття нею відповідних знань та умінь”; 3) шляхом “використання рухової активності”; 4) “для всебічного розвитку, оздоровлення та забезпечення готовності до професійної діяльності та активної участі в суспільному житті” [5]. Тобто, власне про “різні групи населення” тут не йдеться. Натомість, всі ці чотири компоненти є характеристичними, визначальними для змісту власне поняття “освіта у сфері фізичної культури”. Але у дефініції поняття “фізична підготовка” (“складова фізичного виховання різних груп населення, яка полягає у формуванні рухових умінь та навичок людини, розвитку її фізичних якостей і здібностей з урахуванням особливостей професійної діяльності”) “з’являються”: “складова фізичного виховання” та “різні групи населення” [6]. З цього випливає припущення, що фізичне виховання поєднує в собі дві складові – освітньої та фізичної підготовки. Таким чином, освітня складова діяльності суб’єктів сфери фізичної культури є синонімом поняття “освіта у сфері фізичної культури”.

У педагогіці фізичної культури Польщі фізичну освіту визначають як цілеспрямовану передачу знань та інтелектуальних цінностей від покоління до покоління з метою збереження здоров’я, покращення функціональних спроможностей організму та розвитку фізичних здібностей. Фізична освіта об’єднує два процеси: фізичне навчання і фізичне виховання [7].

Для визначення обсягу поняття “освіта у сфері фізичної культури” необхідно зазначити суб’єктів цієї сфери (рис. 1). Зазначений закон дає такий їх перелік: фізичні особи (особи, які займаються фізичною культурою і спортом, зокрема спортсмени, фахівці сфери фізичної культури і спорту) та юридичні особи (заклади фізичної культури і спорту, що забезпечують розвиток фізичної культури і спорту шляхом, зокрема, надання фізкультурно-спортивних послуг – спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту вищих навчальних закладів, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров’я населення, центри фізичної культури і спорту осіб із інвалідністю тощо; відповідні органи влади). У цьому переліку доцільно було б виокремити громадські об’єднання (інститути громадянського суспільства) фізкультурно-спортивної спрямованості.

Рис. 1. Суб'єкти освіти у сфері фізичної культури

Із огляду на різні види діяльності та її суб'єктів, поняття “освіта у сфері фізичної культури” за обсягом і змістом має декілька значень:

1. Спеціалізована освіта спортивного спрямування, “яка може здобуватися в рамках формальної, неформальної, інформальної освіти, спрямована на здобуття компетентностей у відповідній сфері професійної діяльності під час навчання у безперервному інтегрованому освітньому процесі на кількох або всіх рівнях освіти та потребує раннього виявлення і розвитку індивідуальних здібностей”, зокрема в спеціалізованих навчальних закладах спортивного профілю, які є навчальними закладами системи загальної середньої освіти або вищими навчальними закладами – закладами фізичної культури і спорту, які забезпечують відбір і спортивну підготовку найобдарованіших дітей та молоді, створюють умови для розвитку їхніх індивідуальних здібностей з метою досягнення високих спортивних результатів та поповнення національних збірних команд у поєднанні із здобуттям учнями та студентами відповідної освіти [8, 9].

Спеціалізована освіта спортивного спрямування передбачає засвоєння освітньої програми з відповідного виду спорту з метою набуття комплексу професійних компетентностей у галузі фізичної культури і спорту, формування та розвитку індивідуальних здібностей особи, поглибленого оволодіння спеціалізацією в обраному виді спорту та здобувається одночасно з середньою, професійною (професійно-технічною), фаховою передвищою чи вищою освітою. Освітні програми з відповідного виду спорту розробляються всеукраїнськими федераціями з видів спорту та затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту [10].

2. Педагогічна освіта за галуззю знань: 01 Освіта за рівнями: початковим (короткий цикл) вищої освіти; першим (бакалаврським); другим (магістерським); третім (освітньо-науковим) рівнями засвоєння здобувачами вищої освіти знань із фізичної культури і спорту, положень сучасної педагогіки та педагогіки

фізичного виховання, спортивного менеджменту, формування необхідних вмінь та навиків для застосування на практиці отриманих знань, зокрема: використання сучасних методів фізичної підготовки і спортивного тренування, організаційних, практичних і наукових навиків. Ця освіта охоплює й форми післядипломної (спеціалізації, перепідготовки, підвищення кваліфікації, стажування), професійного навчання працівників, курсів перепідготовки, підвищення кваліфікації та безперервного професійного розвитку спортсменів і фахівців сфери фізичної культури і спорту.

3. Освіта з фізичної культури та спорту – набуття компетентностей (динамічної комбінації знань, вмінь і практичних навиків, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи (громадянина) успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання) у закладах позашкільної освіти (у сфері фізичної культури і спорту); дошкільної освіти; повної загальної середньої освіти (початкової, базової, профільної); професійної (професійно-технічної) освіти (початкової, базової, вищої); вищої освіти (фахової передвищої, початкового, бакалаврського, магістерського освітньо-наукових рівнів); освіти осіб із особливими освітніми потребами [11].

Закон України “Про фізичну культуру і спорт” визначає:

– суб’єктів сфери фізичної культури і спорту: спортивні клуби; дитячо-юнацькі спортивні школи; спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю; школи вищої спортивної майстерності; центри олімпійської підготовки; центри студентського спорту вищих навчальних закладів; фізкультурно-оздоровчі заклади (центри, комплекси, клуби, студії тощо); центри фізичного здоров’я населення; центри фізичної культури і спорту осіб із інвалідністю; колективи фізичної культури; фізкультурно-спортивні товариства; спортивні федерації (асоціації, спілки, об’єднання тощо); громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів; громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту; Національний олімпійський комітет України; Спортивний комітет України;

– форми (механізми, засоби) сприяння органів державної влади й органів місцевого самоврядування розвитку фізичної культури в її основних сферах: в освіті; фізкультурно-оздоровчої діяльності за місцем проживання, відпочинку та роботи громадян; фізкультурно-оздоровчої діяльності серед сільського населення; фізичної підготовки у Збройних силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, у правоохоронних органах, рятувальних та інших спеціальних службах; фізкультурно-оздоровчої діяльності і фізкультурно-спортивної реабілітації осіб із інвалідністю; фізкультурно-оздоровчої діяльності у місцях попереднього ув’язнення та в установах виконання покарань;

– роль держави в питаннях кадрового забезпечення сфери фізичної культури та спорту, зокрема щодо: підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів у цій сфері; участі Міністерства молоді та спорту України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, в ліцензуванні й акредитації закладів вищої освіти, у яких здійснюється підготовка фахівців сфери фізичної культури і спорту; щодо наукового забезпечення у сфері фізичної культури і спорту (проведення наукових досліджень, впровадження їх результатів у практику роботи закладів фізичної культури і спорту, підготовки наукових кадрів та науково-педагогічних працівників) [12].

Забезпечення належного розвитку освіти у сфері фізичної культури є комплексним вирішенням питань освіти і фізичної культури, а тому в системі управління у цій сфері необхідна узгодженість діяльності органів загальної, міжгалузевої (функціональної), галузевої (спеціальної) компетенції на центральному, регіональному та місцевому рівнях і відповідних структур органів місцевого самоврядування, яку доцільно закладати на етапі розроблення державних політик. Загальну структурно-функціональну модель забезпечення розвитку освіти у сфері фізичної культури представлено на рис. 2.

Функціональна визначеність цих структур у сприянні розвитку освіти у сфері фізичної культури полягає у тому, що:

1. Органи загальної компетенції здійснюють зазначену діяльність і, водночас, вирішують інші завдання, віднесені до їхньої компетенції, – розвиток економіки, соціальної сфери, національної безпеки та оборони тощо, зокрема відповідно до Конституції України:

– Верховна Рада України визначає засади внутрішньої і зовнішньої політики, затверджує загальнодержавні програми економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля, зокрема й визначає державну політику та здійснює законодавче регулювання відносин у сферах освіти, фізичної культури та спорту, а також здійснює в межах своїх повноважень контроль за реалізацією державних програм розвитку цих сфер й за виконанням у них законодавства;

– Кабінет Міністрів України забезпечує проведення політики у цих сферах; розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного, соціального і культурного розвитку України; спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

– місцеві органи виконавчої влади – місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують, зокрема: виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку; взаємодію з органами місцевого самоврядування; реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень [13, 14].

Рівні	Органи влади				
	Центральний	Верховна Рада України			
Кабінет Міністрів України					
центрального органу виконавчої влади, що забезпечує проведення державної політики у сферах освіти, науки, фізичної культури та спорту					
у гуманітарній сфері		у соціальній сфері	у сфері публічного управління		
Державна національна програма "Освіта" ("Україна XXI ст.") (896/1993), Національна доктрина розвитку освіти (347/2002), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. (344/2013), Національна стратегія у сфері прав людини (501/2015)		Концепція Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 р. (1320-2015-р)	Стратегія реформування держ. управління України на 2016 – 2020 рр. (474-2016-р), Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні (333-2014-р), Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. (385-2014)		
Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури					
Міністерство освіти та науки України Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки		Міністерство молоді та спорту України Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту	Міністерство оборони України Міністерство внутрішніх справ України Забезпечують належну фізичну підготовку відповідних військово-службовців та працівників, сприяють розвитку фізичної культури та освіти	Міністерство аграрної політики та продовольства України Сприяє розвитку освіти та фізичної культури серед сільського населення та працівників агропромислових підприємств	Міністерство охорони здоров'я України Міністерство соціальної політики У межах повноважень забезпечують розвиток спортивної медицини та підпорядкованих закладів
Департаменти загальної середньої та дошкільної освіти, вищої освіти, професійної освіти		Департаменти молодіжної політики, фізичної культури та неолімпійських видів спорту	Департамент військової освіти, науки, соціально-гуманітарної політики		Директорат науки, освіти, інновацій, кадрів
Комітет з фізичного виховання та спорту МОН України		Відділ національно-патріотичного виховання	Департамент персоналу організації освітньої та наукової діяльності	Департамент стратегії й економічного розвитку	Директорат соціальних послуг та інтеграції
Регіональний		Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні ради, Київська, Севастопольська міські ради			
	Департамент освіти і науки	Управління фізичної культури та спорту	Департамент з питань цивільного захисту	Департамент агропромислового розвитку	Департамент охорони здоров'я
	Обласні відділення (філії) Комітету з фізичного виховання та спорту				Департамент соціальної захисту
Місцевий	Районні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад				
	Відділ освіти	Відділ молодіжної політики, сім'ї та спорту	Відділ з питань надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення	Управління агропромислового розвитку	Відділ охорони здоров'я
Установи, заклади, організації, види діяльності	Громади				
	Позашкільна освіта (у сфері фізичної культури і спорту); дошкільна освіта; повна загальна середня освіта (початкова, базова, профільна), професійна (професійно-технічна) освіта (початкова, базова, вища); вища освіта (фахова, передвища, початковий, бакалаврський, магістерський, освітньо-науковий, науковий рівні); спеціалізована освіта (спортивного спрямування); освіта осіб із особливими освітніми потребами; післядипломна (спеціалізація, перепідготовка, підвищення кваліфікації, стажування), професійне навчання працівників, курси перепідготовки, підвищення кваліфікації, безперервний професійний розвиток	Колективи фізичної культури; фізкультурно-оздоровчі заклади (центри, комплекси, клуби, студії тощо); центри фізичного здоров'я населення; центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю; дитячо-юнацькі спортивні школи; спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю; спортивні клуби; центри студентського спорту закладів вищої освіти; громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів; громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту; школи вищої спортивної майстерності; центри олімпійської підготовки; фізкультурно-спортивні товариства; спортивні федерації; Національний олімпійський комітет України; суб'єкти паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні; Спортивний комітет України	Фізкультурно-оздоровча діяльність за місцем проживання та відпочинку громадян. Фізкультурно-оздоровча діяльність за місцем роботи громадян. Фізкультурно-оздоровча діяльність серед сільського населення. Фізична культура у сфері освіти. Фізична підготовка у Збройних силах України. Фізкультурно-оздоровча діяльність і фізкультурно-спортивна реабілітація осіб із інвалідністю. Фізкультурно-оздоровча діяльність у місцях попереднього ув'язнення та в установках виконання покарань		

Рис. 2. Концептуальні засади структурно-функціональної моделі узгодження державних політик щодо сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури

2. Органи міжгалузевої компетенції координують діяльність інших органів виконавчої влади з вирішення окремих питань міжгалузевого спрямування [15]. До групи органів міжгалузевої компетенції щодо державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури належать: Міністерство аграрної політики та продовольства України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство оборони України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство

регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Міністерство соціальної політики України, Міністерство фінансів України, Державна регуляторна служба України, Державна служба України з питань праці, Державна служба якості освіти України, Національна служба здоров'я України, Національне агентство України з питань державної служби тощо.

3. Органи галузевої (спеціальної) компетенції управління щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури (Міністерство освіти і науки України та Міністерство молоді та спорту України) формують та реалізують державні політики у сферах освіти, науки, фізичної культури і спорту.

У цьому аспекті Міністерство освіти і науки, серед іншого, здійснює:

- нормативно-правове регулювання у відповідних сферах;
- державний нагляд (контроль) за діяльністю закладів освіти, підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, незалежно від їх підпорядкування і форми власності;

- визначення перспектив та пріоритетних напрямів розвитку дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної і вищої освіти, інклюзивного навчання та освіти протягом життя, інших сфер, що належать до його компетенції;

- розроблення стратегії та програм розвитку вищої освіти;

- аналітично-прогностичну діяльність у сфері вищої освіти, визначення тенденцій її розвитку, впливу демографічної, етнічної, соціально-економічної ситуації, інфраструктури виробничої та невиробничої сфери, формування стратегічних напрямів розвитку вищої освіти з урахуванням науково-технічного прогресу та інших факторів, узагальнення світового і вітчизняного досвіду розвитку вищої освіти;

- координацію діяльності органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування у сферах, що належать до його компетенції;

- створення умов для здобуття громадянами дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної і вищої освіти, інклюзивного навчання та освіти протягом життя, наукових ступенів та вчених звань;

- затвердження стандартів освіти, типових освітніх програм;

- розроблення Державних стандартів загальної середньої освіти та навчально-методичне забезпечення їх реалізації;

- розроблення та затвердження державних освітніх стандартів із конкретних професій;

- формування переліків галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти;

- затвердження переліку спеціальностей, прийом на навчання за якими здійснюється з урахуванням рівня творчих та/або фізичних здібностей вступників;

– координацію діяльності місцевих органів управління освітою в частині формування оптимальної мережі закладів дошкільної, загальної середньої, позашкільної освіти та забезпечує формування оптимальної мережі закладів професійної (професійно-технічної) освіти, експериментальних закладів освіти для задоволення освітніх потреб населення з урахуванням потреб особистості і регіональної специфіки;

– визначення основних цілей та завдань виховного процесу в закладах освіти;

– нормативно-правове та навчально-методичне забезпечення функціонування закладів освіти;

– участь у реалізації державної політики з національно-патріотичного виховання, фізичного виховання і спорту в закладах освіти; розвиток фізичного виховання та спорту в закладах освіти;

– організацію освітнього процесу і проведення серед учнівської та студентської молоді спортивних заходів, пов'язаних із підготовкою спортивного резерву для національних збірних команд;

– комплектацію національних збірних команд студентів і учнів із різних видів спорту для забезпечення їх участі у міжнародних і всеукраїнських змаганнях, організацію та проведення міжнародних і всеукраїнських змагань серед учнівської та студентської молоді [16].

З метою належної організації фізичного виховання і спорту в навчальних закладах усіх типів та рівнів акредитації, відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України “Про вдосконалення системи організації роботи з фізичного виховання та спорту в навчальних закладах” № 203-р від 16.05.2001 р., утворено Комітет з фізичного виховання та спорту МОН України, у структурі якого діють обласні філії та Кримська республіканська та Київське і Севастопольське міські відділення [17].

В аспекті сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури Міністерство молоді та спорту України, яке є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у молодіжній сфері, сферах фізичної культури і спорту, національно-патріотичного виховання, серед іншого: бере участь у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації кадрів у сфері фізичної культури і спорту та визначенні пріоритетних напрямів наукових досліджень і проведенні науково-дослідної роботи у цій сфері; проводить інформаційно-пропагандистську роботу з питань фізичної культури і спорту, здорового способу життя; здійснює: заходи щодо популяризації й утвердження здорового способу життя, гуманістичних цінностей, національної свідомості та патріотичних почуттів молоді, організації її змістовного дозвілля, проведення інформаційно-просвітницької роботи з протидії поширенню у молодіжному середовищі соціально небезпечних захворювань; разом із зацікавленими органами виконавчої влади заходи для розвитку мережі дитячо-юнацьких спортивних шкіл, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів

олімпійської підготовки, закладів спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, організаційно-методичне забезпечення їх діяльності; визначення нормативів матеріально-технічного та кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту; визначення в установленому порядку потреби у фахівцях сфер фізичної культури і спорту та національно-патріотичного виховання; участь у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації кадрів у сферах фізичної культури і спорту та національно-патріотичного виховання, визначенні основних напрямів наукових досліджень, проведенні науково-дослідної роботи у цих сферах; інформаційно-пропагандистську роботу з питань фізичної культури і спорту, здорового способу життя та національно-патріотичного виховання [18, 19].

Відповідно, на регіональному рівні основні завдання департаментів (управлінь) освіти і науки та фізичної культури і спорту обласних державних адміністрацій зосереджені на забезпеченні реалізації державної політики у цих сферах.

Узгодженість діяльності суб'єктів публічного управління та її результативність щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури засадничо формується на усвідомленні та визнанні ними суспільного сенсу, значення своїх завдань і зони власної відповідальності за них.

Відповідальність органів державної влади щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури стосується того, що в реалізації реформ (освіти, системи охорони здоров'я (одним із головних напрямів якої має стати підвищення особистої відповідальності громадян за власне здоров'я), регіональної політики) і програм (популяризації фізичної культури та спорту, здорового способу життя та довголіття), працюючи прозоро, якісно, інноваційно, необхідно забезпечити баланс інтересів між громадянським суспільством, державою і бізнесом, гарантувати дотримання прав людини.

Відповідальність органів місцевого самоврядування щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури стосується питань: забезпечення належного управління закладами середньої, дошкільної та позашкільної освіти; розвитку фізичної культури, утримання й організації роботи стадіонів, спортивних майданчиків (на базовому рівні); виховання та навчання дітей у школах-інтернатах загального профілю (на районному рівні); регіонального розвитку, професійно-технічної освіти, розвитку спорту (на регіональному рівні) [20].

Відповідальність бізнесу (освітніх, фізкультурних, спортивних закладів, організацій, установ, підприємств) щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури полягає у провадженні своєї діяльності не лише відповідно до законодавства України, дотримуючись принципів чесної праці та конкуренції, але й суспільно відповідально – підтримуючи та розвиваючи державу, громаду та громадянське суспільство (фізкультурні спільноти, спортивні/фізкультурні організації, експертні середовища тощо).

Відповідальність інститутів громадянського суспільства щодо розвитку освіти у сфері фізичної культури – не лише контролювати владу та фізкультурно-

спортивний бізнес, діяти відповідно до принципів гуманізму та гідності, норм Конституції та законів України, але й активно долучатись до процесів публічного управління у сферах освіти та фізичної культури.

Узгодженість установок і контенту державних політик щодо сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури доцільно вибудовувати у площині реалізації Стратегії сталого розвитку “Україна – 2020” (далі – Стратегія) (рис. 3) [21].

Мета		Вектори	Першочергові пріоритети	Реформи та програми	Реалізація Стратегії через державну політику у сферах			
Стратегія сталого розвитку “Україна – 2020”		впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі	розвитку	Забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ і підвищення стандартів життя	Дерегуляція, розвиток підприємництва. Програми: розвитку українського експорту; розвитку малого та середнього бізнесу; залучення інвестицій; енергоефективності тощо	економіки	публічного управління; регіонального розвитку (розвитку регіонів)	
			безпеки	Забезпечення гарантій безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій і приватної власності	Програми: електронного урядування; збереження навколишнього природного середовища; енергонезалежності. Реформи: системи національної безпеки та оборони; оборонно-промислового комплексу; судова тощо			соціальної
			відповідальності	Забезпечення гарантій, що кожен громадянин матиме доступ до високоякісної освіти, системи охорони здоров'я та інших послуг у державному та приватному секторах. Територіальні громади самостійно вирішуватимуть питання місцевого значення, свого добробуту і нести відповідальність за розвиток всієї країни	Програми: національної єдності та підтримки національних меншин; популяризації фізичної культури та спорту; здорового способу життя та довголіття; розвитку для дітей та юнацтва. Реформи: освіти; децентралізації та державного управління; регіональної політики; конституційна; виборчого законодавства; системи соціального захисту; пенсійна; системи охорони здоров'я тощо	гуманітарній		освіти та науки
			гордості	Забезпечення взаємної поваги та толерантності в суспільстві, гордості за власну державу, її історію, культуру, науку, спорт	Розвиток інформаційного суспільства і медіа. Програми: популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі; створення бренду “Україна”; розвитку інновацій. Реформи: державних політик у сфері науки і досліджень, у сфері культури; у сфері спорту	фізичній		

Рис. 3. Узгодженість положень державних політик щодо сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури у площині Стратегії сталого розвитку “Україна – 2020”

Так, Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року, метою якої є “визначення провідної ролі фізичної

культури і спорту як важливого фактору здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу держави у світовому співтоваристві”, передбачає розвиток фізичної культури і спорту через поєднання зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства для проведення реформи у сфері фізичної культури і спорту з метою приведення її у відповідність із європейськими вимогами та стандартами шляхом визначення як основи європейської моделі реформування відносин між органами державної влади та громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості, підвищення рівня публічності та прозорості діяльності Мінмолодьспорту, автономності спортивних федерацій, визначення принципів пріоритетності видів спорту, вдосконалення національного антидопінгового законодавства, що сприятиме створенню умов для заняття фізичною культурою і спортом [22].

Узгодженість змісту й організаційної взаємодії (“комплексний взаємозв’язок елементів соціальної системи та її організаційної структури управління при взаємоузгоджених відносинах із зовнішнім середовищем”) щодо державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури насамперед стосується політик: освітньої; у сфері фізичної культури і спорту; регіональної; кадрової [23].

Забезпечення дієвого державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури є комплексним, “впроваджується на взаємозалежних ієрархічних рівнях (глобальний, наднаціональний, національний, регіональний, місцевий, закладу освіти, навчальної групи)” і спрямоване на: розроблення та реалізацію правових норм й інших політичних документів, що визначають діяльність суб’єктів сфер освіти та фізичної культури (освітніх закладів, закладів фізичної культури, відповідних органів державної влади й органів місцевого самоврядування); здійснення ефективних процесів розвитку освітніх і фізкультурних систем, установ, закладів; належне функціонування механізмів управління процесами “зміцнення здоров’я, розвитку фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості, забезпечення належного рівня для реалізації права кожного громадянина” [24, 25].

Отже, доцільно визначати зміст терміна “державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури” в широкому розумінні як систему публічних заходів щодо розвитку освітньої складової у напрямках реалізації політики у сфері фізичної культури і спорту, зокрема – це: фізичне виховання і фізкультурно-оздоровча діяльність у навчально-виховній сфері; фізкультурно-оздоровча діяльність у виробничій та соціально-побутовій сферах; фізична підготовка військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших

військових формувань; фізкультурно-оздоровча і спортивна діяльність серед інвалідів; спорт вищих досягнень [26]. У своєму вузькому значенні змістом терміна “державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури” є система державних заходів щодо розвитку підготовки фахівців для закладів, установ і організацій сфер освіти та фізичної культури і спорту.

Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні – це реалізація через комплекс заходів, засобів, механізмів, інструментів, форм і методів системи цілей та завдань державної політики, узгоджених із особливостями історичного, політичного, економічного, соціального, екологічного, гуманітарного розвитку регіону, шляхом координованих дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства. На регіональному рівні сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури визначається “на основі завдань, що стоять перед державою в певний період, наявних і прогнозованих внутрішніх і зовнішніх загроз для розвитку суспільства і держави та відповідно до стратегії розвитку держави і суспільства” [27].

Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури у вузькому значенні терміна сприяє виконанню таких основних завдань державної кадрової політики в регіонах, як: “накопичення й ефективна реалізація людського капіталу регіону; підбір, підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації кадрів із урахуванням регіональних запитів; сприяння професійному розвитку, кар’єрному росту працівників, їх соціальному та правовому захисту; формування національного світогляду, політичної, управлінської, правової, морально-етичної культури працівників” [28].

Висновки і перспективи подальших розвідок. У змістовному аспекті державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури є складною системною композицією взаємопов’язаних і взаємозалежних економічних, соціальних, гуманітарних складових, розгортання (реалізація, функціонування) яких здійснюється у напрямках від загального до одиничного, від абстрактного – до конкретного, тобто закладені у Стратегії сталого розвитку “Україна – 2020” положення розгортаються (розвиваються, деталізуються, конкретизуються) у процесах розроблення та реалізації відповідних реформ і програм, які, внаслідок “генетичного” походження зі Стратегії, вибудованості з її методологічних засад, є принципово взаємоузгодженими за змістом, механізмами, процедурами, часом і суб’єктами реалізації.

Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури є процесом системним і таким, що сам є складовою системи публічного управління розвитком суспільства: реформи та програми за векторами розвитку, безпеки, відповідальності, гордості безпосередньо чи опосередковано, загалом чи частково, першочергово чи другорядно обумовлюють процеси розвитку освіти у сфері фізичної культури, які, своєю чергою, чинять зворотній позитивний вплив на економічний, соціальний, гуманітарний стан суспільства.

Беручи до уваги необхідність урахування специфіки історичного, політичного, економічного, соціального, екологічного, гуманітарного розвитку регіонів, доцільно подальші наукові пошуки зосередити на проблемі відображення регіональних особливостей і потреб при моделюванні та провадженні професійної ступеневої підготовки фахівців за спеціальністю фізична культура і спорт.

Список використаної літератури

1. Стратегія сталого розвитку “Україна – 2020” : схвалено Указом Президента України № 5/2015 від 12.01.2015 р. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (дата звернення: 15.07.2019).
2. Концепція Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України № 1320-р від 09.12.2015 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1320-2015-%D1%80> (дата звернення: 15.07.2019).
3. Поняття // Філософський енциклопедичний словник / гол. ред. В. І. Шинкарук ; Інститут філософії ім. Г. С. Сковороди НАНУ. Київ : Абрис, 2002. С. 497, 498.
4. Про фізичну культуру і спорт : Закон України № 3808-ХІІ від 24.12.1993 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12> (дата звернення: 15.07.2019).
5. Там само.
6. Там само.
7. Мозолев О. Основи державної політики розвитку освіти в сфері фізичної культури і спорту в Польщі // Українська полоністика. Вип. 12: Педагогічні науки. 2015. URL : <http://reprints.zu.edu.ua2057417.pdf> (дата звернення: 27.07.2019).
8. Про освіту : Закон України № 2145-VIII від 05.09.2017 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/ed20170905#n327> (дата звернення: 15.07.2019).
9. Про фізичну культуру і спорт...
10. Про освіту...
11. Там само.
12. Про фізичну культуру і спорт...
13. Ліщук С. В. Система державного регулювання у сфері фізичної культури та спорту в Україні // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2014. № 12. URL : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=794> (дата звернення: 17.07.2019).
14. Конституція України № 254к/96-ВР від 28.06.1996 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 17.07.2019).
15. Ліщук С. В. Система державного регулювання у сфері фізичної культури та спорту в Україні...
16. Положення про Міністерство освіти і науки України : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України № 630 від 16.10.2014 р. URL : <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF> (дата звернення: 17.07.2019).
17. Положення про комітет з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України : затверджено Наказом МОН України № 808 від 20.06.2013 р. URL : <http://www.osvitasport.org/pro-komitet/polozhennya.html> (дата звернення: 17.07.2019).
18. Про фізичну культуру і спорт...
19. Положення про Міністерство молоді та спорту України : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України № 220 від 02.07.2014 р. URL : <https://>

zakon5.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-%D0%BF/paran8#n8 (дата звернення: 17.07.2019).

20. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : схвалено Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 333-р від 01.04.2014 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80> (дата звернення: 17.07.2019).

21. Стратегія сталого розвитку “Україна – 2020”...

22. Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року : затверджена Постановою Кабінету Міністрів України № 115 від 01.03.2017 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n52> (дата звернення: 23.07.2019).

23. Туленков М. В. Організаційна взаємодія // Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 2. Київ : НАДУ, 2011. С. 426.

24. Шиян О. І. Освітня політика // Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 4. Київ : НАДУ, 2011. С. 472.

25. Бородін Є. І., Калашник Н. С. Політика у сфері фізичної культури і спорту // Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 4. Київ : НАДУ, 2011. С. 494.

26. Там само. С. 495.

27. Куйбіда В. С. Державна регіональна політика // Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 5. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2011. С. 71, 72.

28. Якубовський О. П. Державна кадрова політика в регіонах // Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 4. Київ : НАДУ, 2011. С. 119, 120.

Статтю подано: 07.08.2019

Статтю схвалено: 20.09.2019

Prots Tetiana Andriivna

*PhD student of Lviv Regional
Institute for Public Administration of the National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine*

ORCID: 0000-0002-6771-1881

e-mail: tap_lridu@i.ua

STATE ASSISTANCE FOR THE DEVELOPMENT OF EDUCATION IN THE FIELD OF PHYSICAL CULTURE AT THE REGIONAL LEVEL: THE PROBLEM OF CONFORMITY WITH THE PUBLIC POLICY

Problem setting. In order to ensure the proper effectiveness of state support for the development of education in the field of physical culture, it is necessary: synergy of efforts of the authorities, business and civil society; consistency of installations and actions – strategic (purpose, goals, vectors, tasks, roadmap, priorities and indicators) and tactical (action plan, implementation of measures, application of appropriate mechanisms, technologies, methods and management tools).

Recent research and publications analysis. Different aspects of public administration in the field of physical culture and sports in Ukraine are covered in the works of B. Averyanov, O. Andriiko, V. Bazenko, E. Borodin, V. Huzar, M. Dutchak, V. Zhukov, I. Zaliubovska, N. Kalashnyk, V. Kudelko, O. Kuzmenko, C. Lishchuk, Y. Michuda, M. Oliinyk, M. Studenikina, in particular, the issues of management of educational development in the field of physical culture were studied by such scientists as: V. Andrushenko, T. Boichenko, C. Vavreniuk,

V. Horaschuk, I. Hasiuk, O. Duboghai, M. Dutchak, O. Mozolev, L. Sushchenko, O. Shyyan. However, the analysis of the conformity of state policies concerning the provision of effective mechanisms for the development of education in the field of physical culture at the regional level in the conditions of decentralization of power in Ukraine has not been carried out in modern scientific research.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. It is advisable to use theoretical generalizations about the conformity of state policies in the field of education and physical culture and sports as a methodological basis for determining ways, directions and effective mechanisms for the development of education in physical culture at the regional level in order to ensure sustainable development of the sphere of physical culture and sports in Ukraine in the context of decentralization of power.

Paper main body. The term “education in the field of physical culture” is to be specified in the aspects of content and form in the categorical plane “physical culture – physical education – physical training – subjects of the field of physical culture and sports – institutions of physical culture and sports – citizens – public associations (institutes of civil society) of physical and sports orientation”. It is found out that physical education combines two components – educational and physical training. The educational component of the activity of subjects of the physical culture sphere is synonymous with the concept of “education in the field of physical culture”.

Considering the different types of activity and its subjects, several meanings, according to its size and content, of the concept of “education in the field of physical culture” are distinguished: specialized education of sports direction; pedagogical education by the industry – 01 Education by training levels; education in physical culture and sports.

There are analyzed: subjects of the field of physical culture and sports; forms (mechanisms, means) of assistance by public authorities and local self-government bodies in the development of physical culture in its main spheres; the role of the state in the issues of the personnel provision in the field of physical culture and sports, in particular, concerning the training, retraining and advanced training of personnel in this field, participation of the Ministry of Education and Science and the Ministry of Youth and Sports of Ukraine. The thesis is substantiated that ensuring the proper development of education in the field of physical culture is a comprehensive solution to the issues of education and physical culture, and that is why in the system of management in this field there is needed the consistency of the activity of the authorities of the general, interbranch (functional), branch (special) competence at central, regional and local levels and relevant structures of local self-government bodies, which should be incorporated at the stage of public policies’ development. A general structural and functional model of providing education in the field of physical culture is suggested.

Attention is drawn to the fact that: the consistency of activities of public administration entities and its effectiveness concerning the development of education in the field of physical culture is fundamentally formed on the awareness and recognition by them the social sense, the importance of their tasks and the area of their own responsibility for them; the conformity of the attitudes and content of public policies regarding the promotion of the development of education in the field of physical culture is advisable to be built in the plane of implementation of the Sustainable Development Strategy “Ukraine 2020”.

State assistance for the development of education in the field of physical culture at the regional level is defined as the implementation through a set of measures, tools, mechanisms, forms and methods of a system of goals and objectives of public policy,

consistent with the peculiarities of the historical, political, economic, social, environmental, humanitarian development of the region by means of the coordinated actions of central and local executive authorities, local self-government bodies and civil society institutions.

Conclusions of the research and prospects for further studies. State assistance of the education development in the field of physical culture is a complex systemic composition of interrelated and interdependent economic, social, and humanitarian components. The provisions of the Sustainable Development Strategy “Ukraine 2020” are unwrapped (are developed, detailed, and specified) in the processes of development and implementation of relevant reforms and programs, which, due to the “genetic” origin out of the Strategy, are fundamentally consistent according to the content, mechanisms, procedures, time and the subjects of implementation. In this plane, state assistance for the development of education in the field of physical culture is a systemic process that is itself part of the system of public administration by the development of society.

Considering the necessity to take into account the specificity of the development of regions, it is advisable to concentrate further scientific research on the problem of reflecting these features and needs in case of modelling and conducting the professional training of specialists in the physical culture and sports speciality.

Key words: public policy; state assistance; regional development; development of education; the sphere of physical culture; consistency of activities of public authorities.

References

1. Stratehiia staloho rozvytku “Ukraina – 2020”. (2015). URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> [in Ukrainian].
2. Kontsepsiia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy rozvytku fizychnoi kultury i sportu na period do 2020 roku. (2015). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1320-2015-%D1%80> [in Ukrainian].
3. Poniattia. (2002). In Shynkaruk V. I. (Ed.). *Filosofskyi entsyklopedychnyi slovnyk*. Kyiv: Abrys. pp. 497, 498 [in Ukrainian].
4. Pro fizychnu kulturu i sport. № 3808-XII. (1993). [in Ukrainian].
5. Ibid.
6. Ibid.
7. Mozolev, O. (2015). Osnovy derzhavnoi polityky rozvytku osvity v sferi fizychnoi kultury i sportu v Polshchi. *Ukrainska polonistyka*, Issue 12: Pedahohichni nauky. URL : <http://peprints.zu.edu.ua/2057417.pdf> [in Ukrainian].
8. Pro osvitu. № 2145-VIII. (2017) [in Ukrainian].
9. Pro fizychnu kulturu i sport...
10. Pro osvitu...
11. Ibid.
12. Pro fizychnu kulturu i sport...
13. Lishchuk, C. V. (2014). Systema derzhavnoho rehuliuвання u sferi fizychnoi kultury ta sportu v Ukraini. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, № 12. URL : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=794> [in Ukrainian].
14. Konstytutsiia Ukrainy. № 254k/96-VR. (1996). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
15. Lishchuk, C. V. (2014). Systema derzhavnoho rehuliuвання u sferi fizychnoi kultury ta sportu v Ukraini...

16. Polozhennia pro Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy. (2014). URL : <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF> [in Ukrainian].

17. Polozhennia pro komitet z fizychnoho vykhovannia ta sportu Ministerstva osvity i nauky Ukrainy. (2013). URL : <http://www.osvitasport.org/pro-komitet/polozhennya.html> [in Ukrainian].

18. Pro fizychnu kulturu i sport...

19. Polozhennia pro Ministerstvo molodi ta sportu Ukrainy. (2014). URL : <https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-%D0%BF/paran8#n8> [in Ukrainian].

20. Kontseptsiia reformuvannia mistsevoho samovriaduvannia ta terytorialnoi orhanizatsii vlady v Ukraini. (2014). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80> [in Ukrainian].

21. Stratehiia staloho rozvytku “Ukraina – 2020”...

22. Derzhavna tsilova sotsialna prohrama rozvytku fizychnoi kultury i sportu na period do 2020 roku. (2017). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n52> [in Ukrainian].

23. Tulenkov, M. V. (2011). Orhanizatsiina vzaiemodiia. In *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia*. (Vol. 2, pp. 426). Kyiv: NAPA [in Ukrainian].

24. Shyian, O. I. (2011). Osvitnia polityka. In *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia*. (Vol. 4, pp. 472). Kyiv: NAPA [in Ukrainian].

25. Borodin, Ye. I., Kalashnyk, N. S. (2011). Polityka u sferi fizychnoi kultury i sportu. In *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia*. (Vol. 4, pp. 494). Kyiv: NAPA [in Ukrainian].

26. Ibid. pp. 495.

27. Kuibida, V. S. (2011). Derzhavna rehionalna polityka. In *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia*. (Vol. 5, pp. 72). Kharkiv: Vyd-vo KharRI NAPA “Mahistr” [in Ukrainian].

28. Yakubovskyi, O. P. (2011). Derzhavna kadrova polityka v rehionakh. In *Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia*. (Vol. 4, pp. 120). Kyiv: NAPA [in Ukrainian].

Paper submitted: 07.08.2019

Paper accepted: 20.09.2019

Цитування: Проць Т. А. Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні: проблема узгодженості державних політик // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 3(60) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. С. 143—160. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.60.2019.186759>).

Citation: Prots, T. A. (2019). State assistance for the development of education in the field of physical culture at the regional level: the problem of conformity with the public policy. *Efficiency of Public Administration*, Issue 3(60), pp. 143-160. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.60.2019.186759>).